

Kitab Daniel - Saratus Genep Puluh Salapan

Ngabéréskeun Untaian Nubuat: Ngartos Simbolisme “Benteng” dina Daniel

Jeff Pippenger

2024-03-31

Ayat ka sapuluh, tina pasal ka sabelas kitab Daniel, ngahijikeun pesen internal jeung eksternal ku kecap “benteng.” Patalina anu dijieunna jeung nubuat genep puluh lima taun Yesaya, nangtukeun yén “benteng” dina nubuat eksternal téh nyaéta Rusia, jeung “benteng” internal tina Bait Allah anu diadegkeun ku Kristus dina sajarah anu sarua. Benteng eksternal, anu aya dina ayat ka tilu puluh hiji, diidentifikasi minangka “tempat suci kakuatan,” ngawakilan saurang raja dunya atawa hiji karajaan. Benteng internal, atawa tempat suci kakuatan internal, nyaéta Bait Allah anu diadegkeun ku Utusan Perjangjian dina opat puluh genep taun.

Dina Tempat Nu Mahasuci di Bait Allah éta (bénténg), Allah linggih di sawarga.

Dina kitab Daniel aya dua kecap Ibrani anu duanana ditarjamahkeun jadi “bait suci.” Hiji nyaéta “miqdash,” jeung nu hiji deui nyaéta “qodesh.” “Miqdash” bisa ngawakilan bait suci kahir, atawa bait suci Allah, atawa malah hiji benteng. “Qodesh” ngan dipaké pikeun ngawakilan bait suci Allah dina Alkitab. “Bait suci” (miqdash) kakuatan (benteng), dina ayat tilu puluh hiji tina Daniel pasal sabelas, ditarjamahkeun minangka “bait suci kakuatan”, sarta kecap Ibrani anu ditarjamahkeun jadi bait suci di dinya nyaéta “miqdash” anu ngawakilan Kota Roma, anu jadi lambang kakuatan Romawi dina sajarah boh Roma kahir boh Roma kapausan. Daniel ngagunakeun dua kecap Ibrani éta kalawan taliti pisan. Dina ayat-ayat anu jadi tihang puseur Adventisme, urang manggihan kecap “bait suci.”

Tuluy sim kuring ngadangu aya hiji malaikat keur nyarita, sarta malaikat nu séjén nanya ka éta malaikat anu keur nyarita téa, “Sabaraha lilana éta titingalian ngeunaan kurban sapopoé, jeung palanggaran anu mawa kana karuksakan, nepi ka Bait Suci jeung pasukanana duanana dipasrahkeun pikeun diinjak-injak?” Jeung manéhna ngadawuh ka kuring, “Nepi ka dua rébu tilu ratus poé; satuluyna Bait Suci bakal disucikeun.” Daniel 8:13, 14.

Kecap Ibrani anu ditarjamahkeun jadi “bait suci,” dina duanana ayat, nya éta “qodesh,” sarta ngan dipaké pikeun ngawakilan bait suci Allah. Dina ayat sabelas, anu ngidentifikasi Roma kahir, sarta hususna kuil Pantheon di Kota Roma, urang manggihan kecap “bait suci”, tapi dina ayat éta kecapna nyaéta kecap Ibrani “miqdash.”

Sumuhun, anjeunna ngagedékeun dirina nepi ka ka Pangéran balad, sarta ku anjeunna kurban sapopoé dileungitkeun, jeung tempat pangsucian-Na diruntuhkeun. Daniel 8:11.

“Tempat suci kakuatan” dina ayat tilu puluh hiji tina Daniel sabelas nyaéta kecap Ibrani “miqdash,” sarta éta muncul patalina jeung kecap Ibrani anu ditarjamahkeun jadi “benteng” dina ayat tujuh jeung sapuluh dina pasal sabelas. Dina ayat tujuh raja kidul asup nepi ka jero kota Roma sarta nyekel raja kalér jadi tawanan, sabab anjeunna asup kana bentengna, tapi dina ayat sapuluh, raja kalér ngan naék “ka” “benteng” éta, sabab anjeunna eureun di tapel wates karajaanna jeung

Mesir. Di tapel wates Raphia éta ayat salajengna rek nyangkem. “Tempat suci kakuatan” dina ayat tilu puluh hiji nyaéta “miqdash,” tina “benteng”.

Patempuran di wewengkon tapal wates di Raphia ngalambangkeun patempuran di wewengkon tapal wates di Ukraina. Sajarah nubuat éta dipikawanoh ku ngartos yén “sirah” téh karajaan atawa raja, nya éta benteng kakawasaanana, tapi nubuat éta nuju nyarita ngeunaan hiji bebeneran internal jeung hiji bebeneran éksternal. “Tempat suci kakawasaan” pikeun garis éksternal dilambangkeun ku tempat suci “miqdash”, sedengkeun tempat suci kakawasaan pikeun garis internal dilambangkeun ku tempat suci “qodesh”.

Taun 1844 nepi ka 1863 ngawakilan hiji garis sajarah nubuat anu ngagambarkeun panyegelan saratus opat puluh opat rébu. Dua rébu lima ratus dua puluh taun paburencay ngalawan karajaan kalér réngsé dina taun 1798, sarta garis dua rébu lima ratus dua puluh taun anu sarua ngalawan karajaan kidul réngsé dina taun 1844. Dua garis éta ngawakilan sifat handap manusa jeung sifat luhur manusa. Sifat handap, anu diwakilan ku karajaan kalér, nyaéta awak, sedengkeun sifat luhur nyaéta sirah. Sirah téh ibu kota karajaan, sarta éta téh raja. Pikeun gambaran ieu Kristus milih Yuda, karajaan kidul, pikeun nempatkeun ngaran-Na, sarta kota ibu kotana nyaéta Yerusalem. Yerusalem nyaéta tempat ayana Bait Suci kakuatan anu sajati, sarta dina bait suci éta aya hiji rohangan tahta pikeun raja, anu nyaéta sirah.

“tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep téh nya éta bebeneran pamungkas anu ngégél dina taun 1856, anu dimaksudkeun pikeun maparin kakuatan ka hiji panji supaya ngaréngsékeun pagawéan. Ti taun 1844 nepi ka 1863, Kristus ngamaksudkeun ngahijikeun Kaallahan-Na jeung kamanusaan pikeun salalanggengna, tapi kamanusaan murtad.

Dina waktu harita Anjeunna can sanggup ngarobah sipat handap manusa, sabab éta kajadianana dina kadatangan-Na anu kadua. Tuluy Anjeunna bakal ngarobah sipat luhur manusa jadi sarupa jeung gambar-Na, ku ngahijikeun hulu umat manusa jeung hulu Kaallahan. Hulu téh ibukota karajaan. Hulu téh raja, jeung nalika Kristus ngalaksanakeun parobahan Kaallahan ngahiji jeung kamanusaan, Anjeunna ngahijikeun hulu kamanusaan jeung Kaallahan di tempat suci di Yerusalem, nya éta di Rohangan Maha Suci, tempat Kristus linggih babarengan jeung Rama-Na.

Ka manéhna anu unggul, ku Kami bakal dipaparin lungguh babarengan jeung Kami dina tahta Kami, sakumaha Kami ogé geus unggul, sarta geus linggih babarengan jeung Rama Kami dina tahta-Na. Sing saha anu boga ceuli, sing ngadenge naon anu diucapkeun ku Roh ka jamaah-jamaah. Wahyu 3:21, 22.

Kristus jangji yén maranéhna (urang Laodikia) anu unggul sakumaha Anjeunna unggul (jeung jadi urang Filadelfia), bakal didudukeun babarengan jeung Anjeunna di tempat-tempat sawarga.

Anu ku Anjeunna dipidamel dina Kristus, waktu Anjeunna ngahudangkeun Anjeunna tina nu maraot, sarta nempatkeun Anjeunna di katuhu-Na sorangan di tempat-tempat sawarga, ... sarta geus ngahudangkeun urang babarengan, jeung ngajadikeun urang diuk babarengan di tempat-tempat sawarga dina Kristus Yesus. Epesus 1:20, 2:6.

Ngagabungna dua iteukna Ezekiel (kamanusaan jeung Kaallahan) dilaksanakeun di pangsucina kakuatan Allah (qodesh), dina waktu anu sarua nalika benteng kakuatan (miqdash) diidentifikasi minangka konci nubuat anu nyambungkeun duanana jalur internal jeung éksternal tina éta nubuat anu dibawa ku Jibril sangkan Daniel ngartos ngeunaan naon anu bakal tumiba ka umat Allah salila mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu. Kristus miharep ngalaksanakeun padamelan ieu dina sajarah Millerite, tapi éta padamelan kagagalan ku lantaran pemberontakan taun 1863, nanging sajarah ti 1844 nepi ka 1863 tetep aya minangka hiji jalur anu ngagambarkeun éta padamelan anu kungsi diusahakeun.

Ayat kasapuluh dina Daniel pasal sabelas ngandung konci pikeun ngartos pesen internal jeung éksternal dina ayat sabelas nepi ka lima belas, anu sumping kana sajarah kenabian urang dina taun 2014. Ayat kasapuluh nangtukeun taun 1989, nyaéta waktu ahir dina gerakan réformasi saratus opat puluh opat rébu, tapi éta ogé ngandung konci anu ngamungkinkeun taun 2014 diaku minangka hiji waymark dina sajarah panyegelan.

Dina 22 Oktober 1844, Utusan Perjangjian ujug-ujug sumping ka Bait Suci anu parantos Anjeunna ngadegkeun. Titimangsa éta ngalambangkeun 11 Séptémber 2001 nalika malaikat katilu sumping deui, sarta tarompet katujuh mimiti disada deui. Tuluy sajarah taun 1840 nepi ka 1844 ogé kudu diulang, sabab malaikat anu turun dina 11 Agustus 1840 téh lain saurang pribadi anu langkung handap ti Yesus Kristus, sarta padamelan-Na nyaéta nyaangan bumi ku kamulyaan-Na.

1840 nepi ka 1844 ogé ngagambarkeun mangsa ti 11 Séptémber 2001 nepi ka hukum Minggu nu enggal sumping, sakumaha 1844 nepi ka 1863 ogé ngagambarkeun 11 Séptémber 2001 nepi ka hukum Minggu nu enggal sumping. Sister White ngajajarkeun sajarah taun 1844 jeung sajarah salib, sarta salib ngagambarkeun hiji pamisahan antara dua sajarah nu masing-masing lilana tilu satengah taun, anu duanana silih sajarkeun. Salib netepkeun yén sajarah nu miheulaan, nu dimimitian dina 1840 jeung dipungkas dina 1844, jeung sajarah saterusna nepi ka 1863, nyaéta dua sajarah paralel, anu duanana ngagambarkeun mangsa pemeteraian.

Garis kahiji ti taun 1840 nepi ka 1844 ngawakilan kameunangan umat Advent Filadelfia, sedengkeun garis séjén ti taun 1844 nepi ka 1863 ngawakilan kagagalan umat Advent Laodikia. Duanana golongan éta diwakilan dina Daniel pasal sapuluh, sabab Daniel, anu ngawakilan para parawan wijaksana anu meunang kameunangan salila mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu, ningali éta titingalian, ari maranéhna anu babarengan jeung anjeunna mah kabur ti éta titingalian.

Jeung dina poe ka dua puluh opat bulan kahiji, nalika sim kuring aya di sisi walungan gedé, nyaéta Hidékel; tuluy sim kuring ngangkat panon, ningali, jeung, behold, aya saurang lalaki maké lawon linen, pingpingna dibebed ku emas murni ti Uphaz: Awakna ogé saperti batu beryl, beungeutna kawas kilat, panonna kawas lampu seuneu, leungeunna jeung sukuna warnana kawas tambaga anu digosok nepi ka ngagenclang, sarta sora ucapna kawas sora jalma réa. Jeung ngan sim kuring, Daniel, anu ningali éta tetenjoan; sabab jalma-jalma anu jeung sim kuring teu ningali éta tetenjoan; tapi maranéhna katarajang ku kageteran anu pohara gedéna, nepi ka maranéhna lalumpatan nyumput. Daniel 10:4–7.

Dina pasal katujuh kitab Daniel, sanggeus Daniel ningali titingalian ngeunaan sato-sato galak pamangsa, Jibril sumping pikeun ngajelaskeun éta titingalian.

Sim kuring Daniel kacida susahna dina roh sim kuring di jero raga sim kuring, sarta tetempoan dina sirah sim kuring ngaganggu ka sim kuring. Sim kuring tuluy ngadeukeutan ka salah sahiji anu nangtung di dinya, sarta naroskeun ka anjeunna perkara kayaktian sadaya ieu. Ku kituna anjeunna nerangkeun ka sim kuring, sarta ngajadikeun sim kuring terang kana harti eta perkara-perkara. Daniel 7:15, 16.

Dina Daniel pasal dalapan, sanggeus Daniel ningali titingalian ngeunaan sato-sato tempat suci, Jibril sumping pikeun ngajelaskeun éta titingalian.

Sarta kajadian, basa kuring, nya kuring Daniel, geus ningali eta titingalian, sarta neangan hartina, lah aya nu nangtung di hareupeun kuring saperti rupa hiji jelema. Sarta kuring ngadangu sora hiji jelema ti antara sisi-sisi walungan Ulai, anu nyeluk, sarta ngandika, Jibril, sangkan ieu jelema ngartos kana eta titingalian. Daniel 8:15, 16.

Dina pasal kasalapan kitab Daniel, sanggeus Daniel ngartos kana jumlah taun anu ditangtukeun ku Yermia sarta anu dilambangkeun dina tulisan-tulisan Musa minangka boh panyapa boh sumpah Allah, Jibril sumping pikeun ngajelaskeun éta titingalian.

Jeung basa kuring keur nyarita, jeung neneda, jeung ngaku dosa kuring sarta dosa umat kuring Israil, jeung ngahaturkeun panyuhun kuring ka payuneun PANGERAN Allah kuring demi gunung suci Allah kuring; enya, basa kuring keur nyarita dina paneda, nya éta lalaki Jibril, anu ku kuring geus katempo dina titingalian ti mimiti, sanggeus dipeupeus ngapung kalayan gancang, noél ka kuring kira-kira dina waktu kurban soré. Jeung anjeunna maparin katerangan ka kuring, sarta nyarita jeung kuring, pokna, Eh Daniel, ayeuna kuring geus sumping pikeun maparin ka maneh hikmat jeung pangarti. Daniel 9:20–22.

Ku sabab éta, dumasar kana tilu saksi, sakabéhna tina kitab Daniel, nalika Jibril nyarios ka Daniel dina pasal sapuluh yén anjeunna sumping pikeun ngajadikeun Daniel ngartos naon anu bakal tumiba ka umat Allah dina poé-poé panungtungan, Jibril keur nafsirkeun “marah” feminin, titingalian kausal anu ku Daniel geus ditempo sarta anu ti dinya golongan séjén ngungsi.

Ayeuna sim kuring geus sumping pikeun ngajadikeun maneh ngartos naon anu baris tumiba ka bangsamu dina poé-poé panungtungan; sabab eta tetenjoan teh masih keur loba poé. Daniel 10:14.

Tetenjo anu kungsi katingali ku Daniél, anu nimbulkeun pamisahan di antara jalma-jalma percaya, nyaéta tetenjo ngeunaan nembonganana Kristus, tetenjo ngeunaan dua rébu tilu ratus taun, nanging éta téh mangrupa ékspresi bikang tina éta tetenjo. Pamahaman kana tetenjo ngeunaan nembonganana Kristus sacara dadakan minangka Utusan Perjangjian anu ngarobah Daniél (sareng jalma-jalma anu diwakilan ku Daniél) jadi sarupa jeung gambar Kristus. Anu “tumiba ka umat Allah dina poé-poé panungtungan” digambarkeun ku sajarah kaum Miller ti 1840 nepi ka 1844, sareng ogé ku kaum Miller ti 1844 nepi ka 1863. Hiji golongan ngungsi tina éta tetenjo dina kaayaan barontak, sedengkeun golongan séjén nuturkeun Kristus ku iman asup ka Tempat

Pangsuci Pisan, supaya didudukeun babarengan sareng Anjeunna di tempat-tempat sawarga.

Sanajan kitu, nalika Jibril napsirkeun titingalian nalika umat Allah dina poé panungtungan dirobah jadi sarupa jeung gambar Kristus, anjeunna netelakeun sajarah lahiriah dunya. Titingalian Daniel ngeunaan Kristus ku Jibril ditapsirkeun minangka sajarah lahiriah tina mangsa panyegelepan saratus opat puluh opat rébu. Nalika sajarah 11 Séptémber 2001, dina tafsiran Jibril, kahontal, sajarah anu ditekenkeun minangka anu miheulaan hukum Minggu dina ayat genep welas, ngan ukur dipikawanoh ku konci pangarti anu digambarkeun minangka “benteng” dina ayat sapuluh. Dina 11 Séptémber 2001 pangaruh unggal titingalian mimiti mekar kawas roda-roda di jero roda-roda.

Jeung pangandika PANGERAN sumping ka kaula, saur-Na, “Anaking manusa, naha éta paribasa anu maraneh gaduh di tanah Israil, anu nyebutkeun, ‘Poé-poé dipanjangkeun, jeung unggal tetenjoan gagal?’ Ku sabab éta béjakeun ka maranehna, kieu timbalan Gusti PANGERAN: Kami rek nyababkeun paribasa ieu eureun, sarta maranehna moal deui ngagunakeunana jadi paribasa di Israil; tapi ucapkeun ka maranehna, ‘Poé-poé geus deukeut, jeung kacumponan unggal tetenjoan.’ Sabab moal aya deui tetenjoan anu sia-sia, atawa ramalan nu ngaleskeun haté di jero kulawarga Israil. Sabab Kami teh PANGERAN: Kami bakal ngandika, jeung kecap anu ku Kami didawuhkeun bakal kajadian; éta moal dipanjangkeun deui; sabab dina mangsa maraneh, eh kulawarga nu barontak, Kami bakal ngucapkeun kecap éta, jeung ngalaksanakeunana, timbalan Gusti PANGERAN.” Geus kitu pangandika PANGERAN sumping deui ka kaula, saur-Na, “Anaking manusa, ieu, urang ti kulawarga Israil nyebutkeun, ‘Tetenjoan anu ku manehna ditempo téh pikeun poé-poé anu masih lila kénéh datangna, jeung manehna bernubuat ngeunaan mangsa-mangsa anu jauh.’ Ku sabab éta ucapkeun ka maranehna, kieu timbalan Gusti PANGERAN: Moal aya deui hiji ogé tina pangandika Kami anu dipanjangkeun; tapi kecap anu ku Kami geus didawuhkeun bakal kajadian, timbalan Gusti PANGERAN.” Yehezkiel 12:21–28.

Tina sagala roda nubuat anu keur muter dina jero roda-roda nubuat séjén dina sajarah éta, aya hiji roda anu ku ilham geus dibéjakeun ka para murid nubuat dina poé-poé panungtungan minangka roda anu ku éta takdir langgeng maranéhna bakal diputuskeun. Baris demi baris, roda éta ogé kudu jadi tetenjoan anu ku Daniél katempo, anu ngarobah dirina kana gambar Kristus, sabab éta téh tetenjoan anu nétélakeun naon anu tumiba ka umat Allah dina poé-poé panungtungan.

“Gusti parantos nembongkeun ka abdi kalayan écés yén gambar sato galak bakal diwujudkeun saméméh mangsa pangujian ditutup; sabab éta bakal janten ujian anu agung pikeun umat Allah, anu ku éta nasib langgeng maranéhna bakal ditangtukeun. Pendirian anjeun mangrupa campur-aduk anu pinuh ku kakonsisténan anu pasaliah, nepi ka ngan saeutik pisan anu bakal kacekel ku panipuanana.

“Dina Wahyu 13 poko ieu dipidangkeun kalayan écés; [Wahyu 13:11–17, dicutat].”

“Ieu téh ujian anu kudu dialaman ku umat Allah saméméh maranéhna disegel. Sakumna anu ngabuktikeun kasatiaanna ka Allah ku cara ngalalajoan hukum-Na, sarta nampik narima sabat palsu, bakal nangtung handapeun panji Gusti Allah Yéhuwa, sarta bakal narima segel ti Allah anu hirup. Ari anu nyerahkeun bebeneran anu asalna ti sawarga sarta narima sabat Minggu,

bakal narima tanda sato galak éta.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

Ujian anu diidentipikasi minangka ujian gambar sato galak téh boga dua sisi. Ieu téh ujian anu nungtut sangkan murid nubuat ngakuan kamekaran gambar sato galak, nyaéta gabungan garéja jeung nagara di Amérika Sarikat saméméh hukum Minggu. Ieu ogé ujian anu ngahasilkeun boh gambar sato galak boh gambar Kristus dina diri jalma-jalma anu dilambangkeun ku Daniel atawa ku maranéhna anu ngungsi. Pamisahan éta dumasar kana naha para parawan éta “ningali ieu titingalian anu agung,” sakumaha Daniel ningalina, atawa naha maranéhna ngungsi tina titingalian éta. Konci pikeun ningali titingalian anu agung téh dilambangkeun ku kecap “benteng.”

Urang baris nuluykeun ieu panalungtikan dina artikel salajengna.

“Malaikat anu perkasa anu méré pitunjuk ka Yohanes téh taya lian ti Yesus Kristus. Ku nempatkeun suku-Na katuhu kana laut, jeung suku-Na kénca kana darat, éta némbongkeun bagian anu keur dipigawé ku Anjeunna dina kajadian-kajadian panutup tina pasalia gedé ngalawan Iblis. Ieu posisi nandakeun kakawasaan jeung kawenangan-Na anu pangluhurna atas sakuliah bumi. Pasalia éta geus beuki ngagedéan jeung beuki teteg ti jaman ka jaman, sarta baris terus kitu nepi ka kajadian-kajadian panutup, nalika pagawéan anu kacida mahirna tina kakawasaan poék ngahontal puncakna. Iblis, ngahiji jeung jalma-jalma jahat, baris nipu sakuliah dunya jeung gereja-gereja anu teu narima kanyaah kana bebeneran. Tapi malaikat anu perkasa éta nungtut perhatian. Anjeunna sasambat ku sora anu tarik. Anjeunna baris némbongkeun kakawasaan jeung kawenangan sora-Na ka jalma-jalma anu geus ngahiji jeung Iblis pikeun ngalawan bebeneran.”

“Sabada ieu tujuh guludug ngucapkeun sorana, parentah téh sumping ka Yahya sakumaha ka Daniel ngeunaan kitab leutik éta: ‘Segelkeun éta hal-hal anu geus diucapkeun ku tujuh guludug.’ Ieu patali jeung kajadian-kajadian nu bakal datang anu bakal diungkabkeun nurutkeun runtuyanana. Daniel bakal nangtung dina bagéanna dina ahir poé-poé. Yahya ningali kitab leutik téh teu disegeleun. Mangka nubuat-nubuat Daniel miboga tempatna anu pantes dina béja malaikat kahiji, kadua, jeung katilu anu kudu dipasihkeun ka dunya. Teu disegeleunna kitab leutik téh nya éta béja anu patali jeung waktu.”

“Kitab Daniel jeung Wahyu téh hiji. Nu hiji mangrupa hiji nubuat, nu séjén hiji wahyu; nu hiji hiji kitab anu disegel, nu séjén hiji kitab anu dibuka. Yohanes ngadéngé rusiah-rusiah anu diucapkeun ku guludug-guludug éta, tapi anjeunna diparéntahkeun supaya henteu nulis éta.”

“Cahaya husus anu dipaparin ka Yohanes, anu dikedalkeun dina tujuh guludug, nya éta hiji gambaran ngeunaan kajadian-kajadian anu bakal lumangsung dina handapeun amanat malaikat kahiji jeung kadua.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, jilid 7, 971.